

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Alina Kamińska
Sędziowie	SSA Janusz Sulima (spr.) SSA Leszek Kulik
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Małgorzaty Gasińskiej - Werpachowskiej

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2020 r. sprawy:

J. K. oskarżonego z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.), z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.), z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.), z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.),

T. S. oskarżonego z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.), z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.), z art. 62 ust. 2 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.), z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.),

z powodu apelacji prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 21 października 2019 r., sygn. akt II K 46/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla wobec obu oskarżonych orzeczenia z punktów V i VIII o karach łącznych pozbawienia wolności;
2. za podstawę skazania oskarżonego J. K. za czyn przypisany w punkcie I przyjmuje przepisy art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zw. z art. 11 §2 k.k.,
3. czyn przypisany oskarżonemu J. K. w punkcie II kwalifikuje z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005

r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) i za podstawę skazania za ten czyn przyjmuje art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zw. z art. 11 §2 k.k.,

4. podwyższa wymierzoną wobec oskarżonego J. K. w punkcie III karę pozbawienia wolności do lat 2 (dwóch),

5. na podstawie art. 91 §2 k.k. i art. 86 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. K. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

6. czyn przypisany oskarżonemu T. S. w punkcie VI kwalifikuje z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.), za podstawę skazania przyjmuje przepisy art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j. t. Dz.U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.) w zw. z art. 11 §2 k.k. i eliminując z podstawy wymiaru kary przepisy art. 60 §2 k.k., art. 60 §6 pkt 2 k.k. podwyższa wymierzoną za ten czyn karę pozbawienia wolności do lat 3 (trzech),

7. na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k., art. 86 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. S. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

8. obciąża oskarżonych J. K. i T. S. w częściach im przypadających wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania do jego zakończenia przed Sądem I instancji;

II. utrzymuje zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. zasądza tytułem jednej opłaty za obie instancje na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: J. K. 1.300 złotych, T. S. 1.200 złotych i obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze w częściach im przypadających.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 4/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

<p>wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 21 października 2019 roku sygn. akt II K 46/19</p>		
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>		
<p>oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p>oskarżyciel posiłkowy</p>		
<p>oskarżyciel prywatny</p>		
<p>obrońca</p>		
<p>oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p>inny</p>		
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>		
<p>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>		
<p>na korzyść na niekorzyść</p>	<p>w całości</p>	

w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY		
2.1. Ustalenie faktów		

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające				

znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSEK			
Lp.	Zarzut		
I. II. III. IV.	błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na stwierdzeniu, że co do oskarżonych zachodzą okoliczności warunkujące zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, tj. występuje szczególnie uzasadniony wypadek, w którym to nawet najniższa kara przewidziana za przypisaną	zasadny częściowo zasadny niezasadny	

**zbrodnię byłyby
niewspółmiernie
surowa, podczas
gdy w świetle
zebranego w toku
postępowania
dowodowego
okoliczności
takich nie
ujawniono, co
doprowadziło do
nieprawidłowego
wymierzenia
oskarżonym
przez Sąd
Okręgowy kary
poniżej
przewidzianego
ustawą dolnego
zagrożenia,

naruszenie
prawa
materialnego, tj.
art. 60 §2 k.k.
w zw. z art. 60
§6 pkt 2 k.k.
polegające na
nadzwyczajnym
złagodzeniu
orzeczonej kary,
przejawiające się
błędnym
zastosowaniem
wskazanych
przepisów w
niniejszej
sprawie, tzn.
wymierzeniem
kary poniżej
przewidzianego
w ustawie
zagrożenia,
pomimo
nieistnienia w
sprawie
okoliczności
uzasadniających**

**takie
rozstrzygnięcie,

orzeczenie kary
rażąco
niewspółmiernej
(łagodnej) w
sytuacji, w której
prawidłowo
określone
okoliczności
sprawy,
właściwości
osobiste
sprawców,
sposób ich życia
przed
popętnieniem
przestępstwa
(zwłaszcza w
przypadku T. S.),
a także stopień
zawinienia,
stopień
społecznej
szkodliwości
czynu oraz cele
zapobiegawcze i
wychowawcze
kary
przemawiały za
wymierzeniem
kary surwszej, w
szczególności co
najmniej
rónoważnej
minimalnemu
przewidzianemu
ustawą
zagrożeniu karą,

błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
rozstrzygnięcia
przejawiający się
stwierdzeniem
okoiczości**

	<p>warunkujących zwolnienie oskarżonego J. K. i oskarżonego T. S. od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, pomimo przypisania im popęłnienia zarzuconych zbrodni i występków, a w następstwie tego naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 627 k.p.k., poprzez jego niezastosowanie i nieobciążenie oskarżonych kosztami procesu przynajmniej w części.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zgodzić się należy z prokuratorem, że orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności są rażąco łagodne. Są one zupełnie nieadekwatne do stopnia szkodliwości popęłnionych przez nich czynów</p>			

polegających na uprawie konopi indyjskich i wytwarzaniu z nich marihuany. Kary te nie uwzględniają też znacznego stopnia zawinienia oskarżonych.

Podkreślić należy, że oskarżeni prowadzili kilka upraw konopi innych niż włókniste.

Wytworzyli bardzo znaczącą ilość środka odurzającego, bo aż 10,47 kilograma.

Słusznie prokurator wskazał, że w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, jak i zasad prawidłowego rozumowania zupełnie niewiarygodnie brzmia twierdzenia oskarżonych, że nie wiedzieli, iż z liści konopi można wytworzyć marihuanę.

Uprawę prowadzili w sposób niezwykle profesjonalny. Przygotowali do

tego niezbędny sprzęt: osuszacz powietrza, filtr powietrza, wiatraki, lampę oświetleniową, namioty ze stelażem, przedłużacze prądu. Przed zasadzeniem roślin w donicach ustawili namioty, podłączyli urządzenia wentylujące i włączające dwutlenek węgla, założyli oddzielną instalację elektryczną. Potem podlewali krzaki, odpowiednio je przycinali i nawozili. Jednocześnie regularnie uwieczniali na zdjęciach za pomocą telefonów wzrost roślin.

Słusznie też prokurator w apelacji podniósł, że za wymierzeniem oskarżonym łagodnych kar nie może przemawiać to, że przyznali się do winy i złożyli wyjaśnienia. Należy bowiem

mieć na
względzie, że w
pomieszczeniach
mieszkalnych i
gospodarczych
oskarżonych
policjanci
znaleźli znaczne
ilości środków
odurzających. J.
K. został
zatrzymany,
kiedy
wykonywał
czynności
związane z
pielęgnacją
roślin. Dlatego
też
nieprzyznanie się
przez nich do
winy byłoby z ich
strony zupełnie
niepragmatyczne
i nieracjonalne.

Oskarżeni
wytwarzaną
przez siebie
marihuanę
przeznaczali nie
tylko na własne
potrzeby.
Obydwaj
udzielali
narkotyki innym
osobom. Zostali
za to skazani
przez Sąd
pierwszej
instancji. Stąd
też słusznie
oskarżyciel
publiczny
podniósł w
apelacji, że
błędne jest
ustalenie Sądu
Okręgowego, że
oskarżeni

wytwarzali i
wykorzystywali
środki
odurzające
wyłącznie na
własne potrzeby.

Znacznego
stopnia
szkodliwości
społecznej
popelnionych
przez J. K. i T. S.
zbrodni nie może
zrównoważyć
wyrażona przez
nich skrucha
i żal. Również
właściwości i
warunki osobiste
oskarżonych nie
mogą
przemawiać za
wymierzeniem
wobec nich
wyjątkowo
łagodnych kar.
Tymczasem Sąd
pierwszej
instancji nie
tylko zastosował
wobec obu
oskarżonych
dobrodziejstwo
nadzwyczajnego
złagodzenia
kary, ale
wymierzył im
kary w
najniższej, jaka
jest możliwa na
gruncie
obowiązujących
przepisów,
wysokości. Nic
nie uzasadnia
orzeczenia wobec
oskarżonych aż

tak łagodnych kar.

Orzeczone przez Sąd pierwszej instancji kary w możliwie najniższym wymiarze nie spełnią wobec oskarżonych pożądaných funkcji wychowawczych i prewencyjnych. Mogą wręcz ich rozzuchwalić i nie powstrzymają przed popełnianiem podobnych przestępstw w przyszłości. Takie kary godzą też w społeczne poczucie sprawiedliwości. Na pewno nie przyczynią się do prawidłowego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodzić się też należy z prokuratorem, że Sąd pierwszej instancji niezasadnie zwolnił oskarżonych od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Zarówno J. K., jak i T. S. są

w sile wieku oraz pracują zarobkowo.
Dochód miesięczny J. K. wynosi 5.000 złotych. T. S. jest właścicielem nieruchomości.
Są oni zatem w stanie zapłacić koszty sądowe. Jeżeli nie będą mogli zrobić to jednorazowo, to istnieje możliwość rozłożenia tych należności na raty w zależności od ich sytuacji finansowej.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie: oskarżonemu J. K. za zbrodnie z pkt. I i II wyroku, przy zastosowaniu art. 91 §1 k.k., kary 6 lat pozbawienia wolności, grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 20 zł każda, za czyn z pkt. IV - kat 6 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie na podstawie art. 85

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

**§1 i 2 k.k.,
oraz art. 86 §1
k.k. wymierzenie
kary łącznej 6
lat pozbawienia
wolności,
oskarżonemu T.
S. za zbrodnię
z pkt. VI
wyroku kary 5
lat pozbawienia
wolności,
grzywny w
wysokosci 250
stawek
dziennych po 20
zł. każda, zaś za
czyn wskazany
w pkt. VII -
kary 6 miesięcy
pozbawienia
wolności, a
następnie na
podstawie art. 85
§1 i 2 k.k.
oraz art. 86 §1
k.k. wymierzenie
kary łącznej 5
lat pozbawienia
wolności;
zasądzenie
stosownie do
art. 627 k.p.k.
od każdego z
oskarżonych
kosztów
sądowych na
rzecz Skarbu
Państwa, w tym
wydatków i
opłaty.**

Związłe o powodach
uznania wniosku za
zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny.

Ponieważ wymierzone oskarżonym kary są rażąco łagodne, zasadne jest ich podwyższenie. Brak jest jednakże podstaw do orzeczenia wobec nich kar pozbawienia wolności zaproponowanych przez oskarżyciela publicznego, czyli w wymiarze 6 lat. Kary w takiej wysokości byłyby rażąco surowe.

Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie nie ustalono, aby oskarżeni wytwarzali marihuanę w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Należy też mieć na względzie, że oskarżeni prowadzą ustabilizowany tryb życia, posiadają rodziny i pracują. Tak długotrwała izolacja nie jest potrzebna, aby zostały wobec

<p><i>nich osiągnięte cele kary.</i></p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p><i>Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu J. K. w pkt. II oraz kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu T. S. w pkt. VI. Podstawa prawna skazania za czyny przypisane w punktach I i II i VI.</i></p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p><i>Przestępstwa przypisane oskarżonym w punktach II i VI polegały na uprawie konopii innych niż włókniste i wytwarzaniu marihuany. Czas popętnienia tych przestępstw rozciąga się od zapoczątkowania uprawy do zakończenia produkcji środka odurzającego lub</i></p>		

do zatrzymania sprawców. To, że tego rodzaju czyny nie kończą się przez jednorazowe zachowanie, nie oznacza, że mamy do czynienia z przestępstwami ciągłymi. Stąd też kwalifikacja prawna tych czynów z art. 12 §1 k.k. jest błędna. Na marginesie wskazać należy, że w zaskarżonym wyroku w opisie tych czynów nie określono, że oskarżeni działali z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu.

W podstawie prawnej skazania za czyn wyczerpujący znamiona dwóch lub więcej przepisów ustawy karny powinien być powołany przepis art. 11 §2 k.k.

5.
ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO

<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Podwyższono wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>W przypadku oskarżonego T. S. nie sposób było doszukać się okoliczności, które sprawiałaby, że nawet najniższa kara przewidziana za przypisaną mu zbrodnię byłaby niewspółmiernie</p>		

surowa. Nie zachodzi zatem szczególnie uzasadniony wypadek warunkujący zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Nie mniej jednak okoliczności łagodzące takie jak przyznanie się do winy, wyrażona skrucha i żal oraz brak działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzasadniały wymierzenie wobec niego kary w granicach minimum ustawowego.

Kara trzech lat pozbawienia wolności będzie dla niego na tyle dolegliwa, że powinna spełnić wobec niego pożądane funkcje wychowawcze i poprawcze.

Wymierzona wobec J. K. kara jednego roku pozbawienia wolności za popełnioną przez niego zbrodnię jest niewątpliwie rażąco łagodna. W przypadku jednak tego

oskarżonego
wymierzenie
kary nawet
najniższej
przewidzianej za
zbrodnię byłoby
niewspółmiernie
surowe. Należy
bowiem mieć
na względzie, że
tenże oskarżony
zajmował się
produkcją
marihuany
głównie dlatego,
żeby paląc ją
uśmierzać ból
związany z
boreliozą, na
którą choruje od
dłuższego czasu,
co znajduje
odzwierciedlenie
w znajdującej się
w aktach sprawy
dokumentacji
lekarskiej.
Dlatego też za
karę adekwatną
do stopnia
szkodliwości
społecznej
popelnionej
przez niego
zbrodni oraz
do jego stopnia
zawinienia
uznano karę
dwóch lat
pozbawienia
wolności.

Biorąc pod
uwagę, że
pomiędzy
poszczególnymi
przypisanymi
oskarżonym
przestępstwami
istnieje ścisły

<p>związek przedmiotowy i czasowy, orzekając o karach łącznych zastosowano zasadę pełnej absorpcji.</p>			
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p>art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p>art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p>art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem</p>			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	O jednej opłacie za obie instancje orzeczono na podstawie art. 10		

**ust. 1, art. 2 ust. 1
pkt 5 i art. 3 ust.
1 ustawy z dnia
23 czerwca 1973
r. o opłatach w
sprawach
karanych (t. j.
Dz. U. z 1983 r.
Nr 49, poz. 223).
O pozostałych
kosztach
sądowych w
części skazującej
orzeczono na
podstawie art.
634 k.p.k. w zw.
z art. 627 k.p.k.
wzw. z art. 633
k.p.k.**

7. PODPIS